

Ferran Espada
Barcelona, 26 de maig del 2006

Un nou partit irromp en l'escena independentista Constituint el Partit Republicà Català

Les pròximes eleccions al Parlament que el president Maragall va anunciar per abans d'acabar l'any tindran una nova oferta des de l'àmbit independentista: el Partit Republicà Català. La nova formació política es planteja com a principal objectiu aconseguir un referèndum per a la independència abans del 2014.

Els promotors d'una nova formació independentista han recuperat el nom de Partit Republicà Català, fundat pel sindicalista Francesc Layret i el president Lluís Companys l'any 1917 per tirar endavant el projecte, que ja ha estat registrat i que preveuen formalitzar amb el congrés fundacional a finals de setembre o principis d'octubre.

Una de les cares visibles del PRC, Agustí Soler, situava ahir en la presentació als mitjans de comunicació com a objectiu bàsic del partit la consecució d'una república catalana independent en el marc de la Unió Europea. Un objectiu que volen aconseguir mitjançant l'assoliment de la majoria parlamentària que els permeti convocar un referèndum d'autodeterminació abans del 2014. Els dirigents del nou partit treballen amb la hipòtesi que hi ha un espai electoral descobert prou gran per poder aconseguir entre dos i tres diputats en les pròximes eleccions, tot i que no descarten «donar la sorpresa».

El projecte polític parteix d'un document adreçat als ciutadans en què amb el nom de Manifest del Montseny es reafirma «el compromís de mantenir la lluita de totes les persones que han donat la vida en defensa de les llibertats de Catalunya, fins a aconseguir la independència». El manifest disposa a hores d'ara de 200 signatures que volen incrementar fins a un miler pròximament. Soler planteja la principal tasca dels promotors a difondre el projecte entre els múltiples col·lectius i plataformes independentistes, sense descartar la possibilitat de formar algun tipus de coalició electoral.

.....

El PRC s'autodefineix com un partit «transversal i obert» però els seus impulsors fugen del denominatiu de Front Patriòtic, i prefereixen el de «Front de Patriotes». Fins i tot reconeixen «poca definició ideològica» respecte a l'eix dreta-esquerra forçats per l'opció tàctica en què els situa el seu principal objectiu: unificar la màxima massa social possible per poder proclamar la independència. Es mostren «il·lusionats» per fer front a un repte tan gegantí i consideren que només el nou partit pot impulsar el projecte autodeterminista al qual, asseguren, han renunciat formacions com són CiU i fins i tot ERC. Volen fer un partit «diferent» per trencar amb el «sectarisme» dels partits convencionals, aposten per les llistes obertes, el contacte permanent amb la societat civil i la màxima transparència. Els impulsors provenen de «múltiples i diferenciades opcions polítiques» i alguns han passat per CiU, ERC, el PI (Partit per la Independència, d'Àngel Colom) i el PSAN (Partit Socialista d'Alliberament Nacional) i fins i tot per més d'un. El PRC donarà llibertat de vot en el referèndum de l'estatut als seus militants.

